

Hej, Camilla. Hej, Kastinge.
Og hej derude. Velkommen til et nyt afsnit af Mørkeland.
Det kunne ikke være lækkert, at der var nogen, der kunne svare.
Det tænker jeg da tit.
Nu får jeg en panikaks, fordi hvis du foreslår noget med,
at der er nogen, der kan ringe ind. Det er lige så bange for at som klåne.
Har vi nogen sindtaler om det? Du har rent en angst for situationen.
Det er med at høre nogen ringe ind til et radioprogram, det synes du er så pinligt.
Det er ikke bare det, det er jo fysisk og behageligt.
Jeg får hjertebanken og nødt pressen for brystet.
Jeg er klar til at dø. Hvad hed det der gamle program med 7.413?
Findes det ikke stadig?
Det kan godt være, det findes stadigvæk.
Men simpelthen et program, der går ud på, at man ringer ind og ønsker nummer.
Og så sidder verden og slutter lidt.
Torturer mig.
Vil du ikke godt? Så skætter du det der på.
Jeg vil ikke bage op, at folk kan svare dig.
Nej. Sorry.
Men I må gerne skrive ind.
Ja, gør det i stedet for.
Det er der jo en del, der har gjort i ugens løb.
Om testikler, om kastration, det er der mange, der har et bud på.
Rigtig mange dyrlæger, som har et bud på, hvordan man gør det.
Ja, det lærer godt mærke til flere dyrlæger, der har skrevet.
Det ved jeg selvfølgeligvis.
I hvert fald, hvordan man gør det på dyr.
Og det lyder faktisk ikke som om, at det er så meget anderledes.
For der er jo også menneskelæger, som har skrevet ind.
Jeg er spændt på det, fordi pludselig var der ingen af løsningerne,
der rigtig gav mening, der vi talte om det sidste.
Nej. Så nu er jeg spændt på at høre,
fjerner man hele punken eller fjerner man kun testiklerne
og lav punken hænge slabt tilbage.
Og det var lidt det, jeg havde svært at være forestillende med.
Det var det, du spurgte om.
Og man fjerner kun testiklerne.
Ikke hele punken.
Så er der to muligheder, man kan lave huden være,
så trækker den sig sammen, ligesom, at din hud gør, når du har født.
Du skal lov.
Ja. Eller man kan fortælle på, prothesere var engang lavet glas,
og nu er de simpelthen lavet silkone, og så er der forskellige størrelser.
Så hvis du har haft en stor testikkel, så kan du få en stor silkone testikkel eller to.

Lagt ind i punken i stedet for.

Er du i et, to eller treer, skal du så lige finde ud af?

Ja, ja. Det giver jo mening.

Det giver mening.

Og så havde jeg jo faktisk ingen gang tænkt på,

at det er jo relevant stadig i dag, selvom vi hellervis ikke tvangstkastrerer mennesker længere.

Så er det relevant i dag, fordi der er nogen, der får testikkelkraft,

eller har andre sygdomme, som gør, at de er nødt til at få fjernet en eller begge testikler.

Yes.

Så er den skrumper?

Ja, huden skrumper.

Der hænger ikke sådan en stor pose tilbage.

En stor tom pose?

Ja, nej. Det gør der ikke.

Så rådede vi os også ud i nogle spørgsmål om vold med døden til følge.

Og vi havde det sådan lidt, at vedkommende kan der komme og melde sig selv nu.

Og der opstod en samtale om det her med vold med døden til følge.

Det blev forældet.

Og det gør det altså efter 10 år, fordi det er straffe rammen.

Men der er så også nogle særlige bestemmelser.

For eksempel, hvis forholdet er begået mod et barn under 18 år,

så regnes forældelsesfresten først fra, når offret er fyldt 21 år.

Og så 10 år derfra, ikke?

Ja.

Så ja, så jeg vil sige så meget mere grund til at forældre på det rene.

Kom og melde dig, hvis det var dig der slutter primæle.

Ja, og så kan man så sige, vi ved jo heller ikke om det ville være tiltalen.

Altså vold med døden til følge.

Det kan jo være, at man nu ville beslutte, at det var drab.

Det er rigtigt.

Og så sagde han ikke forældret.

Og så er den ikke forældret.

Nej, drab, morbran og teorisme.

Det kan da dømes fængsel på livstid for, så derfor forældres de aldrig.

Det visste jeg faktisk ikke, at man går efter straffe rammen.

Du går efter straffe rammen, det måtte jeg lige tjekke med husanklæren.

Og så er det...

Det er faktisk meget smart.

Det er da mega smart.

Både til at se fra, at efter 10 år, altså vold med døden selvfølgelig,

det er lige vel sådan, når så slipper man bare 10 år senere.

Ja, og så kan man så ringe ind og sige, hej, jeg hedder Son og Son.

Jeg gjorde det.

Nå, okay, byggerens, der er gået 10 år.

Men igen, så handler det jo om...

Altså, der var ikke ret tiltale i nu.

Nej, og det kan jo så være risikoen, ikke?

At de vurderer...

Det var faktisk ikke vold med døden selvfølgelig, det var drab.

Så ja, og jeg vil så også sige, at jeg synes sådan helt grundlæggende,

måske ikke, at groveforbruddet, så de kan forældre,

så man bare kan slippe for det.

Det er iblandt vold med døden selvfølgelig, ikke?

Ja, når det er så groft,

at et andet menneske har mistet livet,

så skal man stå til ansvar for det.

Always.

Men det var lidt spørgsmål fra sidste gang.

Jeg har taget en ny sag med i dag.

Ja, jeg er ret spændt på at høre, hvad du har arbejdet på, fordi du har...

Jeg har haft svært ved at holde min kæft.

Ja, der har været nogle løde, der har kommet nogle løde over fra dig,

og du har haft lyst til at fortælle mig nogle ting, og sådan noget undervejs.

Så nu får jeg endelig at vide, hvad du har siddet med.

Det gør du.

Jimmy Johansen var sygmand.

Han var 24 år, og havde forlagt familien hjemme i Tånby ved København,

for at påmønster fraktskibet Daner Hafnia, som skibsmekanik og lærling.

Skibet havde fast rute mellem Oslo, Christian Sand og Rotterdam,

og Jimmy var lige kommet om bord i Christian Sand i Norge,

inden Daner Hafnia satte retning mod Rotterdam i Holland.

Når jeg siger lige, så mener jeg lige. Han havde ikke engang været om bord i Togdøjen,

da der lærte aften den 30. januar 1999, var vinaften i barren om bord på skibet.

Besætningen bestod udelukkende af danske sygmand,

og godt halvdelen var samlet til, hvad jeg tænker skulle have været en hyggelig aften med behersket alkoholintag.

I hvert fald, hvis man tager redarivet DFDS' alkoholpolitik med i det regne stykke,

fordi i følge reglerne så måtte ingen drikke så deres alkoholpromille overste 0,5.

Men det var ikke sådan, det gik.

Jimmy og nogle af de andre sygmand havde gået til den, og stemningen var der efter.

Jimmy havde måske været i drillehumører, for han fik sagt til en af de andre,

at han jo ikke engang var uddannet skibsassistent.

Han kaldte ham en skide ubefaren, og det faldte ikke i god jord.

Og det er sådan en kategori af, hvilken rang man har på sådan et skib.

Der kan man være ubefaren og befaren, og ubefaren så har du ikke nogen skibsuddannelse.

Er du befaren, så har du en højere rang, en højere grad af erfaring på det her skib, ikke?

Og jeg ved ikke, om det var i ond mening, men sådan blev det i hvert fald opfattet.

Hvordan end benærkningen havde været tiltænkt, så blev den modtaget som en fornærmelse. Og med masser af sprudt allerede helt på situationen, blev det den lighter, der skulle til for at antenne en slåskamp.

To mænd sprang på Jimmy, og forsøgte at tildele ham del af tæsk, de menede han fortjente. Men andre, mere ædru besætningsmedlemmer, fik hede de kæmpende sømmænd hvert til sit, og tænkte måske så nok, at så var den klaret.

Men det var den ikke. De tre var blevet så gale på hinanden, at slåskampen gik i gang igen på dækket.

Men også her troede andre til, og fik skildt de tre mænd ad.

Jimmy blev fuldt til sin karyt, hvor tanken var, at han skulle lægge sig til at sove, så brænder den kog for dampe,

inden hans vagt startede næste morgen.

De to, der havde prøvet at give Jimmy nogle på frakken, gik tilbage til barn.

Man kunne håbe, at det var for, at de kunne dampe lidt af, og fortsætte deres aften med de våde vager på en mere hyggelig vis.

Men næste morgen dukkede Jimmy ikke op til sin vagt.

Han var væk.

Der var ikke nogen spore efter ham i Kahyten, hvor han var blevet lagt til at sove, eller noget som helst andet sted på skibet.

Vi har hørt om før, hvordan proceduren er ved sådan en eftersøgning.

Det fortalte jeg om i episode 115, da 35-årige Matros John Willie Hansen forsvandt i den mexikanske golf.

Var det ikke på et maskskip?

Jo, det var det.

På helt samme måde foregik det på Daner Haftnia, da kaptein Ola Døsing fik beskeden om, at der muligvis var en mand over bord,

men det skibede om og deltog i eftersøgningen sammen med andre skibet og helikopter fra den hollandske syrredningstjeneste, som var nærmest.

Men uden held.

Der var ikke noget spore efter 24 år i Jimmy Johansen.

Misstanken rattede sig med det samme mod de to sømand, der havde været op af Askenens og Schloss med Jimmy aften før.

Den, altså misstanken og rykterne, spredt sig som en løbeild blandt besætningsmedlemmerne, og da det kom kapteinen for øger, hentede han straks begge to til sit kontor,

hvor han sammen med skibets styrmand afhørte de to om, hvad der var sket aften før.

Hvad endde havde at sige og hvordan de forklagede sig, så var det ikke nok til beroelige kapteinen, og overbevist om, at de havde noget at gøre med Jimmy's forsvinden, tilkaldt han havnepolitiet længe inden skibet noget til Rotterdam.

Da Danerhafnier mandag lavede til i den sødelige del af havnen ved plads 5233, stod det hollandske politik klar til at anholde de to sømand.

De blev taget med til stationen og sat i hver deres rum, hvor de skulle afhøre os ved hjælp af hver deres danske tolk.

Jimmy var forsvundet i internationalt farvand, men da skibet via redariet hørte til i Esbjerg, ville det være op til Esbjerg-politi af efterforskesagen.

Kapteinen havde givet redariet besked om, hvad der foregik om bord og redariet havde hurtigt underrettet politiet i Danmark, som straks sendte tre efterforskere fra Esbjerg samt den kriminaltekniker fra Kolding af stedet mod Rotterdam.

I første omgang stod hollandsk politi fra afhøringen af de to mistængte sømænd.

De udvidede undersøgelser om bord på skibet, inklusiv afhøringer af resten af besætningen skulle efterforskerne fra Danmark tage sig af, når de nåede frem.

Sagen udviklede sig hurtigt, for den ene af de to mænd, den yngste af de to kun 21 år gammel, kom med en brutal indrømelse.

Det var ham, som Jimmy havde kaldt ubefaren.

Der er et enkelt sted i hele det her lange forløb, hvor det er beskrevet senere, at han allerede havde indrømmet over for kapteinen,

så jeg er usikker på, hvor norden første indrømelse faldt. Men faldt, det gjorde den.

Og den løde, at efter at Jimmy var blevet lagt i seng, var han og den anden sømænd, som var 24 år, gået tilbage i barn.

Men vreden var åbenbart ikke lettet, for nogle timer senere omkring kl. 4 søn der morgen, var de sammen gået til Jimmy's kahyt for at gøre det færdigt, de havde startet.

En tal som and fra hollandsk politi meldede ud til pressen, at tilståelsen havde lytt på, at de første havde forsøgt at bryde nakken på Jimmy,

men da det ikke var lykket, havde de kvalgt ham og smidt ham over bord.

Hvor er det sindssygt?

På grund af noget helt banalt.

Det lyder jo sådan, hvis det er et enkelt udkvæmme ord eller en enkelt fornærelse.

Ja, men lige meget værdigt. De er bare kommet op og skendt, de har været fulde.

Det er jo fandme næsten lige meget, hvad det er, de har skendt sig om.

Det var den 21-årige tilståelse.

Den 24-årige nægtede i første omgang at have noget som helst med noget at gøre.

Men hurtigt ændrede han sin forklaring til, at han godt nok havde hjulpet med at smide Jimmy's li i havet,

efter at have set til, mens han blev dræbt.

Ved et lukket rettmøde i kriminalretten i Esbjerg blev den 21-årige og den 24-årige begaget udleveret,

og papirarbejdet blev straks gjort klart og sendt til Holland.

Man ville vente med at afhøre de mistængte til de kom til Danmark,

og efterfølgende kunne blive fremstillede i et grundlåsforhør.

Det var hollandsk politi, der havde afhørt dem indtil videre og dem, der havde fået tilståelse.

Hollandsk politi var lige så iuri efter at komme af med de to danskere,

som dansk politi var efter at få dem hjem til afhøring.

Så allerede torsdag aften den 4. februar blev de to under bevokning af både dansk og hollandsk politi,

ført til Siphol Lufthavnen ved Amsterdam og sat på et fly til Billund.

4 betjente eskorterede de to fra landingsbanen i Billund til at resten i Esbjerg,

hvor de skulle afhøres og overnære det inden grundlåsforhøret fredag den 5. februar 1999.

Her i grundlåsforhøret forklagede den 21-årige nu i detaljer, hvordan han og den 24-årige,

efter de havde drukket tæt hele aften, og for den 24-årige svedkomne også tagede nogle piller, og var kommet op af skendens med Jimmy, fordi han havde fornærmet ham.

Slosskampen i barren var blevet afbrudt, men hvad angik slosskampen på dækket,

så påstod den 21-årige nu, at det faktisk havde været Jimmy, der havde startet den.

Det var kommet så vigt i følge den 21-årige, at Jimmy havde prøvet at præke hans øjne ud, og havde troet med at drepe ham, men så var der jo igen nogle andre besætningsmedlemmer, der havde standset dem.

Efter slosskamp nummer 2, da den 21-årige og den 24-årige havde siddet noget tid i barren, var de i følge Bt gået sammen ned til den 24-årige karyt.

Her havde de siddet og planlagt, at Jimmy skulle dø.

Han skulle have brækket halsen, og så skulle han ud over siden.

Sådan lød aftalen, inden de gik mod Jimmy's karyt, forklagede den 21-årige i retten.

Altså, brække halsen, hvordan havde de tænkt sig, de skulle gøre det?

Hvordan brækker man bare lige halsen på en voksen?

Det gør man jo ikke. Bare lige, men jeg skal nok fortælle nærmere.

Og fordi det var det, de gjorde, eller hvad?

De prøvede i hvert fald, ja.

De havde så mødt en nattevagt på vejen, altså på vejen fra den 24-årige karyt til Jimmy's karyt, der mødt de en nattevagt.

Og de havde fortalt ham, hvor de var på vej hen, og at de havde planlagt at smide Jimmy over bord. Ej.

Men nattevachten havde jo bare troet, at det var fulde man snakke, for han reagerede ikke på, hvad de to fortalte.

Ej, sådan støtte beskrevet i dagbladet ringsted.

Der ville have været mulighed for at smide de to tydeligt påvirket mænd i en form for det tension til afkøling og for at blive ædru.

Men det valgte han desværre ikke at gøre.

De to nåede frem til Jimmy's karyt, hvor han lov for drukken i køjen.

Den ene atyr var i retten, hvordan han havde taget fat i kæben på den sovne mand, og havde forsøgt at vride halsen om på ham, altså op på den måde bræk hans hals.

Hvor er det sygt?

Men det var ikke lykkedes, og Jimmy var vognet.

De har set for mange film, jo. De tænkte, de bare lige kunne gå altså knæk til siden.

Ja, det var i hvert fald det, han prøvede, sagde han.

For at Jimmy ikke skulle råbe op, pressede den en- og-två-årige en pude nedover hans ansigt, og holdte den fast til han stoppet med at bevæge sig.

Så havde de to sigtede søgmandviklet et reb om halsen og kroppen på Jimmy,

og havde trukket ham ud af kahytvinduet, og derfra havde de slet ham overdækket.

Efter at have tjekket, at han ikke havde nogle puds, havde de smidt ham over reglingen.

Så de var, sagde de helt sikker på, at han var død før de smidte ham i vandet?

Ja, de sagde, at de havde tjekket flere gange, og den ene havde noget kursus i første hjælp.

Det tænker jeg, at de måske ikke to har haft, når de arbejde om bord på skib,

men det blev kun pointerede, at den ene i hvert fald havde det ikke.

Så han har i hvert fald vist, hvordan man tjekket det ikke.

Jo, jo, men hvad tjekket de for?

De tjekket form, han havde en puds.

Ja, hvorfor?

Ja, hvorfor? Godt spørgsmål.

Hvorfor? Sikre sig, at han var død, eller han ikke var død?

Det kunne jo være lige meget af et sted forskældet.

Men det er derfor, at jeg tænker, at han måske ikke var død, og de bare var lige glade at kylde ham ud.

Nå, du tænker, at det er simpelthen, at man er fået at pointere, eller...

Ja, fordi det er mindre grimt at smide en levende person i vandet.

Altså, det kan du være ret i, og det får faktisk en... Altså, der er kontekvenser af det her senere.

Så lad os lige prøve at huske at vente tilbage til det, fordi så bliver den interessant lige at snakke om de tjekket, eller ej, og om han var død, eller ej.

Ja, ja.

Bag efter, da de havde smidt ham ud over reglingen, så var de gået tilbage til demisk kahyt, havde tørret af for fingeraftryk, og havde taget sengetøjet med sig.

Det havde de smidt i havet, sammen med det tøj de havde haft på, og så var de gået retur til en, at de andres kan hytte dig for at drikke et par øl og aftale en koordinerede forklaring.

Noget med, at Jimmy havde begået selvmord. Det skulle være deres forklaring.

Inden de så var gået værd til sit, og havde lagt sig til at sove. Sådan lød den 21-årige forklaring.

Den 24-årige kunne ikke huske meget af forløbet, mens lov fast, at han var helt sikker på, at Jimmy var død,

inden de smidte ham i vandet, så meget viste han. Han havde tjekket flere gange på at stå ud, men han nægte at have deltaget i andet end bortskaffelsen. Det her med at hive ham ud af vinduet, bære ham over til reglingen, og fyre ham ud over.

Grundlåsforhøret slutte med, at de begge blev varteksfængslet til 3. mart 1999, og det blev bestemt, at de begge skulle mentale undersøges.

Den 24-årige kære afgørelsen, men det fik han ikke noget ud af.

Det kom frem i pressen på det her tidspunkt, at det på ingen måde var de to's første tur i kaoselgen. Bække var kendt af politiet for tidligere kriminalitet og misbrugsproblemer, og nu havde de begået et brutalt drab på en mand, de dårlig kendte.

Uden at nogle af dem egentlig kunne forklare fyldskørne, hvorfor andet end noget med alkohol og en fornærmelse?

Altså, jeg synes jo mere, at det lyder som om, at det her med de planlægger, det på den måde ikke, der var noget spænding i det.

De havde sikkert været oppe og tørpes.

Nå, det er der ikke nogen tydel om, det er rigtig mange hvide folk, der har set, ikke?

Men at slå ham hjælp for det, det kan jo ikke handle om det.

Det må handle om noget andet, og så tænker jeg bare, at to unge mænd, der på den måde planlægger noget, som næsten lyder filmisk.

Det lyder i hvert fald som om, at de er...

Skal knække nakken på ham og smide ham i vandet?

Du har ret i, at det lyder sådan helt gangster. Vi finder os ikke i noget, og han skal ikke tro, og nu skal vi markere.

Og så kan vi hen og knække nakken på ham, ikke?

Jo, men ingen gang markerer, fordi, hvem markerer overfor hvem?

Altså, mere sådan, det kunne være interessant.

Det går over det, så det er ikke noget af de unge barter, der havde tænkt sig at skulle frem i lyset.

Nej, nej, de havde der bare lige lyst til at prøve det.

Anklagskriftet lå klart i midten af juni 1999. Det var ikke en stor overraskelse, at de begge blev tiltalt fordrappet på Jimmy Hansen, om bor på Danerhafnia et halvt år tidligere.

Der var afsat fire dage i november, senere på året, til en rettag foran et nævningeting ved Vesterlands ret i Esbjerg.

Men fordi den 24-årige pludselig ønsketesgiftet forsvar blev sagen udsat til sommeren 2000.

I starten af juni var alle barter endelig klar til en rettag, men nu havde forklaringerne ændret sig en smule.

Den nu 25-årige nægtede stadig og har gjort andet end at hjælpe med at få lide smidt over bord.

Nu fik han den da til at løde som om, at den medtalt havde troet ham til at gøre det.

Den yngste af de to huskede også tingene lidt anderledes nu.

I følge i ænske vestkøsten havde han tidligere påstået, at de to havde planlagt at drikke Jimmy.

Men det var slet ikke sådan, det havde været.

Jimmy skulle bare have en lærestrej, men ordentlig omgang tæsk.

Så han kunne ikke vedkende sig drab, men dog går med til vold med døden til følge.

Med andre ord. Han havde fået sådan forsvar.

Han havde fået sådan forsvar i mellemtiden, ja.

Ved en tidligere lejlighed havde han forklaret, at han havde fået hjælp til at holde Jimmy's ben, altså hold dem nede i sengen,

mens han selv havde gennemtæsket ham med de bære nævre og holdt puden over hans hoved.

Men sådan var det ikke længere.

Det var bare ham, der havde tæsket Jimmy til blods og holdt på puden, og pludselig havde han været død.

Og så var der jo ikke nogen anden udvarer ind og smid ham over bord, menede han.

Det var et uheld.

Det var et uheld. Det var slet ikke mening.

Og så var der det her med, altså den her bemærkning om, at så var der jo kun det at gøre smid ham over bord.

Det lød bare som om, at den kom så kynisk og så matter of fact.

Altså det må alle jo forstå, at der var indvidt andet at gøre.

Det var det eneste, der var at gøre. Det var det eneste, der var at gøre.

Det er problemet, at skulle skaffe sig var endnu.

Hvis man kommer til at slå nogle hjælp, det er sådan man er et uheld.

Så skynder man sig der at skjule ledet.

Det måtte simpelthen være alkoholen, der havde taget over, og som han forklarede det i retten, så handlede man jo ikke rationelt, når man var fuld.

Hertil kommenterede Anklære Preben Allsø, at det der ellers var utrolig rationelt,

at gå tilbage til Cahyten og tørre fingeraftryk af,

og fjerne det blodige sengetøjer smidte over bord med det tøj, de selv havde haft på.

Godt nok havde de tiltagelte justeret på forklaringerne, men vidner fra skibet,

som havde hørt dem tilstå indledningsvis, kunne i retten fortælle, at de to jo som det første havde talet om, at planen gik ud på, at Jimmy skulle have nakken brækket.

Altså, ikke noget med engang tisk, der var gået galt, som forklaring nu lød.

Det var der nogen, der havde hørt dem sige, ja.

Og det er lidt svært, og som jeg også nævnte før, det her med var nordfaldt tilståelsen, men det her var det allervørste, de sagde.

Og der var flere, der havde hørt dem sige det.

Torster den 8. juni og 2000 faldt afgørelsen.

Landsretten fandt, at de begge havde tiltaget i angrebet på Jimmy Johansen.

De købte altså ikke, at det kun var den ene, der havde været voldelig, mens den anden havde set til.

Men samtidig vuderede retten, at ingen af dem var skyldig i drab.

De blev frifundet for drabet på Jimmy Johansen.

Wow.

Begge blev i stedet dømskyldig i vold med døden, selvfølgelig.

Okay.

Ja.

Hvad var deres argumenter for det?

Jeg vil sige, trods gerningsmændens egne tidligere forklaringer og vidners forklaringer her i blandt den vagt, der havde afvist det, som Fulemans snak.

De havde mødt en mand på vej derhend, hvor de havde sagt, hvad de havde tænkt sig at gøre.

Han videde noget også i retten.

På trods af det, så menede retten ikke, at der var tale om et planlagt drab, men alene vold med døden, selvfølgelig.

Jeg er usikker på, hvordan man kan categorisere det, som vold med døden, selvfølgelig.

Et er selvfølgelig det her.

Det er den behandling, de udsatte Jimmy for i Cahyden.

De gav ham en masse tesk.

De holdte en puder over, han troede.

Jeg vil også sige, at det her er deres egne forklaring, fordi at livet blev ikke fundet, så vi var jo ikke noget at se.

Det er deres egne forklaring.

Jeg håbet, du havde sagt, at han blev fundet, og så kunne man se, om han var druknet.

Altså, om han faktisk havde været levende.

Nej, det er svære.

Nej, hvor skrekkelig.

Men et er den behandling.

Noget andet er, hvad tror man, der sker, når man fyrer en bevistløse eller død man i havet?

Altså, simpelthen dropper han ud over kanten i vandet på Uppenhav.

Ja, så er det da helt sikkert, at man dør.

Og det her, det kommer ind, det her med, var han død eller var han ikke død.
Fordi jeg tror, den er for egen regning,
men jeg tror, at nævningene har købt det her med, at han var død.
De har givet ham enormt mange tæsk, og håb det vold med døden til følge.
Når de så fyre ham i vandet, så er det jo bortskaffelse af problemet,
som er opstået af vold med døden til følge, ikke?
Hadde han nu været i livet, da de droppede ham i vandet,
så havde det jo været drap, og så havde de vist,
at de drapt ham ved at smide ham i vandet.
Så jeg tror, det var derfor, at de fik sig travlt med at sige.
Jeg tror, hans pulse, han var død.
100 procent.
100 procent, ikke?
Og her er det jo så alt, der gør, at de ikke har fundet det li.
Fordi retten har ikke fundet, at det er hevet over en hver tvivl.
At det ikke er korrekt, hvad de fortæller.
Det modtager sig, at det er jo det.
Men det kan godt være, at det lyder usandsynligt.
Men bevisbygden ligger jo hos anklagemyndigheden,
og anklagemyndigheden har ikke noget bevis.
De har ikke et liv, som de kan sige, om de har flere vidner.
Eller se, hvor mange skader, hvilke skader han havde.
Der er nogle vidner. Det er det, de har.
Det er faktisk det, de har.
Ikke, men de kan jo ikke.
De kan ikke...
Det har ikke nogen fysiske beviser.
Nej, men de kan ikke, på nogen måde,
sandsynligt gøre, at det ikke er sket i kahyten, som de forklarer.
Nej, jeg mener bare, der ligger en fucking rapport fra Hollandsk politi også,
hvor de selv har sagt, at de planlæd det.
Ja, det er også med til at svække dem.
Det er også så, at der var vidner, der fortalte, at de var altså på en mission.
De fortalte før det her skete, at de ville knække nakken på dem.
Men prøv at høre.
Men det er også det, de har.
Forklaringen på den indbrede forklaring må jo være...
Nej, men det er jo bare noget, man siger, når man er på vej for at give en en røvfuld.
Men det var jo ikke kun det, det var jo ikke kun de møttevakten på vej, når jeg sagde til ham,
vi er på vej over for at knække halsen på Jimmy, vi så fyrer, vi har mor og bror.
Det var jo kun det, de sagde jo også, at de havde siddet i kahyten og planlagt, at han skulle dø.
Så det var jo ikke kun...
Forklaringen på den indbrede forklaring er, at de pludselige vil have,
at det selvfølgelig ikke skal være overlagt, der er abt, de risikerer at blive tilsalt for.

Men netop vold med døden, selvfølgelig ikke.

Og det lykkedes.

Den yngste af de to Jesper Hansen modtog en døm på syvårdsfængsel.

Simon Brinkmann blev idømt seksårdsfængsel for sin rolle i Jimmy Johansens død.

Så retten vurderede alligevel, at den ene havde været lidt mere aktiv end den anden, men ikke i den grad, de dømte selv havde forklaret det.

Ekstrabladet beskrev, hvordan afgørelsen kom, som et sjok fortilhørende i rettalen, der var hørerbare og fysiske reaktioner for tilskuerækkerne.

Jeg blev jo også overrasket, altså det kan jeg godt forstå, men det har simpelthen været det her med, at de ikke havde noget lig.

Der var ikke en masse skader, som de kunne sandsynligt gøre deres teori med.

Nej.

Og hvad gør man så, så er det bare ikke hævet over en hvert tvil?

Jeg tror bare ikke, at det var det, jeg ville være kommet frem til.

Jeg ville ikke have kunne se bort fra det her med, at de havde sagt, at flere omgang, at de havde planlagt det, at han skulle dø.

Og det faktum, at de havde kendere at have smidt ham over bord, ikke?

Og hviden og soven, sløs og skændens, og sådan noget, altså?

Ja, der var også noget andet, jeg studerede over, og det var det her med, at de to singetøjede og smidte over bord, men også begge tøj og smidte samme vej.

Og så var det bare, jeg tænkte, at hvis det kun havde været den ene, der havde banket ham til blod, så havde det vel ikke været nødvendigt at smide den anden tøj over bordet også?

Bare det, de smidte deres tøj over bord, så havde det været voldsomt, ikke?

Det skriver jo heller ikke.

Det skriver heller ikke. Ups, uhell.

Og der er fingeraftryk af at begynde at slet sinds bord på den måde.

Hør her, og det har vi jo sagt mange gange før.

Hvis der sker et uhell, altså, man lige kommer til at drage ind i hjælp.

Så reagerer man jo ved at hente hjælp.

Fuck, hjælp, hjælp, hjælp, hjælp.

Det var faktisk også ind på ændklæderen, som sagde, prøv at høre, du kan først hjælp.

Hvis det her var et uhell, hvorfor prøvede du ikke at genoplive ham?

Og der sagde han det her med, at man opfører sig jo ikke rationelt, når man er fru.

Nej, vi vil afgørelse, det må jeg sige.

Jeg har desværre mere med om Simon Brinkman, som jo påstod, at han slet ikke havde deltaget i volden.

Det var den elste af de to.

Den købte retten jo så i ikke.

Han havde haft en kriminell løbebane inden episodeen på Danerhafnia,

men man kunne have håbet på, at det så fik ham på bedre tanker, altså helt den her situation, ikke?

Men jeg kan så fortælle, at han ikke skiftede livsbane efter den her oplevelse.

I marts 2012 blev han dømt for draftersøg, efter at have skudt en 27-årig mand i maven i en hasklub i Horsens.

Okay, Simon Brinkman påstod, at der var tale om nødverve.

Manden han skød, havde I følge ham dagen før og troede ham med et gevær, da han var etropet op i klubben for at forsøge at sælge to kilo hash.

Forklaring lød, at han havde været nødt til at flygte, og så kom retur dagen efter for at få sin vare retur.

Det var ved den lejlighed, at det havde været nødvendigt, menede Simon Brinkman at skyde den 27-årig i maven.

Og den 27-årig i overlivet, så?

Han overlevde, ja.

Men det menede retten ikke, at det havde været nødvendigt for at skyde ham, og de kriterede med at idømme ham en af lovens hårdeste sanktioner forvaring.

Det var anden gang, at rettslægerodet havde instillet den nu 37-årig Simon Brinkman til forvaring.

Jeg ved ikke, hvornår første gang var, men der lå altså to anbefalinger fra rettslægerodet om, at Simon Brinkman var så farlig, så han skulle i forvaring.

Er.

Men dommen blev anket, og straffen blev i den anledning ændret til 6-årsfængsel.

Nå, fra forvaring til 6-årsfængsel. Det er altså noget af et spring.

Er det, må man sige?

Er.

Simon Brinkman blev allerede lystladt i februar 2016,

og kun fire måneder efter var han igen på forsiden af landets aviser.

Unstad den 11. maj hørte en beboer i Bovey-haveforening i Odense pludselig lydede fra sit tag.

Det var aften, det var mørkt, men han valgte at gå ud for at finde ud af, hvad det var der larmede at befra.

Der kunne være mange scenarier, man kunne forestille sig her, men det syge, der mødt ham, forestiller mig ikke, han kunne have forberedt sig på.

For op på taget sad der en mand og klamret sig til skårstenen.

Husarjern var selvfølgelig nysgerrig på, hvad det handlede om,

og manden på taget fortalte, at der var nogen efter ham.

Det mente manden, der stod og kiggede op på det apartesyn, ikke nødvendigvis skulle gå ud over hans skårsten,

og da han gav udtryk for det, så valgte den frygt som med flygning på taget og kravle ned og løb fra huset til fods.

Havforeningshusejeren tænkte ikke som sådan mere over det, for få dage efter, da politiet sønede den 15. maj,

bad offentligheden om hjælp, men efterlysning af en person, der var meldt savnet af pårørende, og havde været eftersøgt i det nogle dage.

41. Simon Brinkman blev beskrevet som 107 cm høj, spænklet af bygning med melmbondt hår.

Han havde på sig en mørk hettetrøje, mørkebrun arbejdsjærke med malerplutter, løse mørke kopperbukser med en lysseblå baglomme og mørkeblå kondiskog.

Husejeren genkendte den efterlyste, så manden, der havde siddet og klamret sig til skårstenen onsdag næt,

og han kontaktede politiet for at fortælle, hvad han havde set.

De havde ikke nogen grund til at betyde, at det rent faktisk var Simon Brinkman, som havde siddet

på taget,
fordi han havde onsdag den 11. maj, altså samme dag, selv sat ham af i området,
hvor han lånte et hus, fordi han ikke havde nogen fast adresse efter sin løsladelse.
Politiet havde ikke kunne se nogen aktivitet på Simon's mobil siden onsdag,
og der var ingen, der havde hørt fra ham.
De havde søgt efter ham med hunne i og omkring haoføjningen og Udenseå.
Der var blevet banket på alle dører og kiggede ind af alle vinduer, men uden held.
Simon Brinkman var som sunket i jorden, og det sidste nogen havde hørt ham sige var,
at der var nogen efter ham.
Torstad den 19. juli 2016 var en 49-årig Pokémon Go-jager ud og gå,
og på råden for sin digitale syge, efter de små figurer,
støtte han på et uventet og grusomt syge.
Ved afvandningskanalen ved Lødsvar i Udense lå der et liv.
Det havde tydeligvis ligget der nogle tid, for forrådningsprocessen var så fremskredet,
at det ikke var muligt at se, hvem det var, eller om der var tale om en mand eller en kvinde.
Fingeravtrykne kunne ikke bruges, og man måtte afvente lysyn,
obduktion og identification via tanset, før det kunne fastslås,
at der var tale om 41-årige Simon Brinkman.
Politiet slog efterfølgende fast, at der ikke var noget misstændende ved dødsfallet.
Andreas Brun fra Fyns politi udtalte til pressen, at der ikke var noget, der tyde på,
at der var begået en forbrødelse.
Men det stansede ikke rykterne, der lød, at Simon Brinkman havde blandet sig i noget,
med nogle forkerte typer, og at det var dem, han havde frygtet og gemt sig for onsdag.
Det skulle så have været de her typer, der havde fundet ham og slået ham i hjælp.
Men det var ikke politiets konklusion, efter at have undersøgssituationen.
Undskyld, hvor længe efter, at han havde siddet på taget blev han fundet?
Han blev set på taget den 11. og den 19. blev han fundet.
Men der var så heller ikke nogen aktivitet på mobiltelefonen siden den 11.
Så han kan have ligget dig lige lidt over en uge.
Men lyder det så ikke lidt vildt, at foråndelsesprocessen var så fremskredende,
at man ikke kunne se, om det var en mand eller en kvinde, hvis man...
Hvis man ligger i vand og udenfor.
Nå, men det konkluderede de derfra.
Det konkluderede de, ja.
Og han havde jo så siddet op på taget det og sagt, at der er nogen efter mig.
Og det fik jo selvfølgelig nogle rykter til at løbe stærkt.
Og det var dog heller ikke grundløse rykter.
For man kan bl.a. i ekstrabladet læse om, at Simon var kronvidende i sagen
om drabet på Henrik Havgaard Massen.
Hvis nogen kan huske dokumentaren om drabet uden lige, som du er anbefaldet i episode 9,
så var det Simon, der var kendt som agenten.
Han skulle angiveligt være blevet tilbudt 300.000 kroner,
hvis han ville hjælpe med at borte gaffe en tønne med bevisere.
Men han valgte de steder, og gået til politiet med historien.

Og hvad der er op og ned i den fortælling, det står hen i det uvæsse.

Men tilbage stod det, at Simon Brinkman færdede sig i et kriminelle kræse.

Og han havde selv flere domme på CV'et bl.a. for Døds vold mod 24 år i Jimmy Johansen.

Wow. Så der kom jeg lige langt omkring, og jeg landede på ingen måde i et sted, jeg havde forventet.

Nej, du har ikke lige regnet med, at sagen om drabet uden lige, hvilket jo også er vildt.

Han er involveret i to sager, hvor ledet aldrig blev fundet.

Den koppling havde jeg slet ikke lige lavet.

Men ja, det er korrekt.

Og som sagt, så startede jeg jo et helt andet sted, jeg startede med at kigge på Jimmy's død.

Og det gjorde jeg fordi, at jeg har skrevet sammen med Jimmy's søster, som to kontakt for snart længe siden, og spurgte om, at vi ville fortælle om hendes lille bror.

Nå.

Det har ikke været nemt at hitræde i, hvornår der skete hvad, der er en del artikler, der er uenige med en dag eller to, sådan fra eller til.

Så jeg er derfor gået med det tidspunkt, familien har fået videre drabet, blev begået, og det var så 31. januar 1999.

Jimmy's søster fortalte, at inden han blev sømand, så var han en jurig grafit i maler.

Det forekik ofte steder, hvor man ikke måtte dekorere efter eget ønske, og det blev opdagede og resulteret i en enorm geld til staten.

Nogle i familien mener derfor, eller håber i hvert fald, at grunden til, at hans lige aldrig er blevet fundet, er, at han overlevede og så sit snit til at starte et nyt liv et andet sted uden en million gel hængende over hovedet.

Ja.

Men der er altså ingen, der har hørt fra Jimmy's siden den nat, og desværre er den sentynlige årsag, at Simon Brinkman og Jesper Hansen slog ham i hjælp, præcis som de indrymmede, at de gjorde.

Vildt, ja.

Og Simon Brinkman, der gik rykter om, at der måske var nogen, der gerne ville ham til livs, men der var ikke noget om en optuktion, som tyde på det?

Nej, på et tid afvist det, og de lavede en optuktion, og lige søgnede, at de undersøgte hele, men afslog altså, at der var noget mystisk overhovedet, og sagde, der er ikke foregået noget kriminelt her.

Historien meldte så ikke noget om, hvad der så var sket, og hvorfor han så frygtede for sit liv i en grad, hvor han gæmte sig.

Nej, men måske ikke hvorfor han frygtede for sit liv, men måske nærmere, hvorfor han døde os det?

Ja.

Ja, og hvordan?

Ja, altså, han var jo en ung mand.

Ja.

Hvordan døde han så?

Ja, det melder historien sig ikke noget om, og det melder de jo nok ikke ud, når der ikke er sket en kriminell handling, vel.

Så det ved jeg desværre ikke, han kan være faldet og druknet, han kan have fået hjertetilfælde, han kan alt muligt.

Men det er de helt sikre på?

Det siger de?

Ja.

Okay.

Men det er jo klart, at rykterne går, når man er vidende, kronvidende i så stor ansage, hvor der har været legemordere, og alt muligt involveret, så er det umuligt at undgå den form for ryktedanset jo i så deltid, når han lige har givet udtryk for, at han er bange for nogen.

Ja, og Faktum er vel, at han kom på tværs af nogen i forbindelse med den sag?

Det gjorde han, fordi han samarbejde med i politiet.

Det gjorde han, ja.

Og det er Faktum, at han døde.

Men det er så det eneste, vi ved.

I en ung eller?

Ja, han var forhåndsvis ung.

Ja.

Men det var slet ikke der, jeg startede at for at fortælle om drabet på Jimmy Johansen, der har jeg brugt artikler fra ekstrabladet, BT Jyllands posten,

Ølborg stifttidene, Ritsav, Vensysseltidene, Bærlængske tidene, Nestved tidene, Daublad Ringsted, Daublad Holsterbrug og Sjællands tidene.

Ja, tak for at tage den med.

Hvor var skibet hende?

Det lå sådan ca. 140 km fra Rotterdam.

100 semi.

Altså da han blev smittet over bord?

Ja, fra Oslo og ned til Rotterdam, og der var de ligge 140 km fra Rotterdam, da han blev kastet over bordet.

Var det også 140 km fra land?

Godt spørgsmål. Det kan godt have været tættere på land.

Nej, det tror jeg ikke. Jeg synes faktisk, jeg har set et kort, og det blev beskrevet som om, at det bare var ude midt i Norsø.

Ja, så er sandsynligheden for at han er...

Så skal han være blevet samlet op af nogen, der ikke har fortalt, at de har samlet en mand op?

Ja, det er nok det, så er jeg ikke så sandsynligt.

Nej, det er det nok ikke.

Tak for at kigge på den.

Velbekomme.

Jeg vil tage dig med et helt andet sted hen.

Ja, det har jeg jo ikke nogen fornemme sig af, fordi jeg selv har haft sig travlet med at kæfte op, så jeg ikke har haft tid til at høre hvad du laver.

Nej, jeg har bare siddet i stillhed og arbejdet på denne her.

Ja, du har, men lad mig høre hvad du har fundet frem.

Vi skal hjem.

Hey, prøv lige at høre her.

Bok, bok, bok, bok.

Ved du hvad det er?

Det er påskekylningen, der siger, at skovesen har ekstra mange gode påske-tilbud lige nu.
Det er jo snart påske.
Du sparer helt op til 45% fuld, hvad det videre er.
Bok, bok, bok, bok.
Skønt af ind og se alle de gode påske-tilbud i den lokale skovesen og på skovesen.dk.
Skovesen.
Oplev påsken i Plantorama med sjov for hele familien og skarpe påskepriser.
Køb blandt andet store flotte krydderurter til 25 kroner og sparer 40% på Rotterndendron.
Vi ses i Plantorama. Vi har åbent alle hel i dag.
Hvordan gør du det klart til kampen?
Hos Nordic Bed får nye spillere et 500 kroner freebed første gang i pladsert sportsbed på 500 kroner.
Fulde regler og vildkorv på Nordic Bed.dk. Spillemøndighedens hjælpelinje stoppspildet.dk.
Spillernsvarligt. Minimum salg er 18 år.
Bilka ønsker alle en god påske.
Lige nu får du to bakkerlåd pakke til 25 kroner, 8 danske skarpeakke til en 10er,
Prinkles eller tabletips til 9 kroner
og fra mandag til onsdag har vi vilde priser på udvalgspiritus og på minimum 50 italienske vinde.
Vi ses i hele Danmarks Bilka.
Nære, nære.
Hey.
Vil du gerne spørge mig om, hvorfor min dildo?
Jeg har ikke en dildo.
Jeg har aldrig fået noget gassmødt.
Lad mig nu bare lide. Det er jo lidt.
Jeg synes, du er så smuk, når du kommer.
Igen for at løse til at sige, for de viske til øvenslagergade 69 på Vesterbrug i København er det tæt på.
Det er meget, meget tæt på, hvor vi sidder lige nu.
Hvor Frudavmar Louise Hovensén havde bodel i mere end 20 år.
I sommeren 1965 var hun 56 år gammel, og den seneste tid havde hun været meget bange, men uden at nogen rigtig vidste, hvorfor.
I hvert fald åbnet hun aldrig døren for fremad, og når hun fik besøg, kunne de kun få den ældre dame til at åbne døren,
hvis de gjorde bro af et særligt bankesignal.
Dagmar havde en jævnaldrende søster, som hun ofte fik besøg af, og hun havde i en periode haft søsterens 30-årig søndboende indtil hantu ud og sejle.
Den seneste månedstid havde hun været alene i hjemmet og var ud over søsteren, kun i kontakt med ganske få familiemedlemmer og bekendte.
Den enlige ældre dame fik hjælp til det huslige af en hjemmesyplejske hverundsta og lørta.
Men lørta den 19. juni 1965 åbnede Dagmar ikke døren for syplejsken.
I stedet ventede syplejsken tilbage til den lille to-værelseslejlighed på andens sal næste dag om søndagen, men heller ikke ved dette besøg blev døren åbnet.
Syplejsken lavede derfor en sædel i Dagmar's brevkasse og bad nogle naboer holde øje med om den

blev taget ind.

Syplejsken tog igen forbi lejligheden næste dag om mandagen den 21. juni.

Sadlen sad endnu i poskassen, konstaterede hun, og døren blev stadig ikke åbnet.

Nu blev det altså underligt. Syplejsken gik over i ejendommen på den anden side af gaden for at prøve at kigge ind af vinduerne til Dagmar's lejlighed.

Hun kunne se, at rullegardinerne var nede.

Nu blev hun urolig, det var hendes tredje forgævsbesøg, og hun fornemmede, at noget var helt galt. Syplejsken slog alarm til Vesterbro's politistation kl. 10.30 om formiddagen, og politiet ankom inden for kort tid og sprængte døren.

Betjentene gennemsygte alle rum i lejligheden, men der var indtid og se. Det lovede ikke til at der var nogle hjemme.

Men der blev heldigvis foretaget et nyt gennemsyn, og der havde været god grund til hjemmesyplejskenes bekymring, viste jeg så nu.

For inde i stuen, godt gennemt væk under sin sovesofe, som slet ikke kunne ses, lovede ledet af Dagmar Hånsen.

Hun var helt afklædt og havde formiddeligt ligget der i nogle dage.

Altså de var simpelthen inden i lejligheden, og rundt om hele lejligheden, og fandt ikke noget.

Hun må bare være forsvundet, og så er der lige vel nogen, der har tænkt, at vi bliver nødt til at kigge nærmere.

Altså lige kigge igen, ikke?

Og så lå hun undre.

Dybt inde gennemt inde under denne her sovesofe, og hun var nøg ind.

Ja.

Der var ingen tegn på kamp i lejligheden, og det var heller ikke lige til at se, hvordan Dagmar skulle være blevet drabt, så måske var der slet ikke tale om en forbrydelse.

Det blev overvejet, om der kunne være tale om et naturligt dødsfald.

Det kunne i hvert fald ikke med det samme udelukkes, selvom der var tale om påfaldende, misstændt lige om stendheder.

Ej, under den...

Det var svært at forestille sig der.

Ja, præcis. Det var svært at forestille sig, at hun skulle være kravlet ind under sovesofeen nøg ind, og at hun så var død.

Pludselig lige der?

Ja.

Men altså, inden det kunne udelukkes i nuvel.

Nej, nej, færdig nok.

Der var i øvrigt ikke sængetøj på sovesofeen, så det var heller ikke sådan, at hun var gået i seng uden tøj på, og så var fallet ned, trilet rundt.

Lejligheden blev helt rutine-mæssigt finkæmmet af eksperter for Ritspultids tekniske afdeling, og det der dengang hed centralt berodet for identification, som hørte under Ritspultids kriminal tekniske afdeling.

De hjælp til, når der skulle findes fingeraftryk, for eksempel på et gærningssted.

Alt skulle undersøges, drab eller ej, og efter nogle timer blev ledet af den ældre damesendt af sted til opduktion.

Konklusionen lød, at Daumar Hånsen var blevet slået i hjælp.

Hun var blevet kvalgt-formelig kværket.

I hvert fald var hun ikke blevet stranguleret med en snor eller lignende, det var der ikke mærker efter.

Der blev ikke fundet andre lesjoner eller spurg efter vold på Daumars krop, og man mente heller ikke, at der var begoet ind.

Seksuelt forbrydelse mod hende, selvom hun var nogen, der blev fundet.

Kan vi ved, hvordan man har vurderet det?

Formodningen var ret hurtigt, at der måtte være tale om et råvmår, og det var det alene, der havde været motivet.

Daumar havde haft kontanter syd ind i sin undertrøje, og det fik efterforskende til at tænke, at det var det, der var grunden til, at gærningsmanden havde taget tøjet af hende.

Morderen måtte have haft viden om den hemlige penge lomme, som hun altid havde kontanter i.

Formeligt omkring 3.000 kroner kunne hjemme syplejsken og oplejse.

Tøjet var jo ikke til at finde i lejligheden, så Morderen havde taget det med sig, altså hendes tøj.

Måske for at undgå efterlade spor, til gengæld stået hendes sko ved siden af sovesofan.

Det var det eneste, der var tilbage af hendes påklædning.

Det blev desuden vurderet, at drabet formeligt var sket mellem fredag aften og lørdag morgen, hvor efter Daumar var blevet fundet mandag.

Det passede også med at hjemmesyplejsken ikke havde fået svare ved døren hverken lørdag eller sønter.

Men hvordan havde det været muligt for en gærningsmand at komme ind i lejligheden, der presen blev kaldt et af de bedste beskyttede hjem i hovedstaden?

Altså hun gjorde bro af et bankesinal, hun åbnede ikke døren for nogen som helst eftermørkets frembrud, og hun åbnede aldrig døren for fremmede.

Men der var altså ikke tegn på verken indbrud eller kamp i lejligheden.

Københavns opdagelsespoliti strabsafdeling satte stort ind i jakten på Morderen.

En større styrke blev kaldt ind på stationen i de tidlige aften timer efter fundet af livet.

Mordet på Dagmarhånsen var nemlig det tredje kvindedrap siden nyt år i København.

Før hende var to unge kvinder blevet slået hjælp, og begge drab var stadig uopklagede.

Jeg har fortalt det om knivdrappet på den 25-årige arkeologi studerende Alice Nathan ude i Sydhavn i episode 121.

Det drab skete den 4. februar 1965, 19-årige i Juli, Petersen blev fundet drabte ved et kolonihavehus, sidst i februar 1965.

Den sag fortalte jeg om helt tilbage i episode 39.

Hold dig op.

Ja, så det var de to kvindedrapp, der også var sket i København.

Så nu, her var det så det tredje kvindedrappe.

Så du kører lige en serie over fem år uden at vide det.

Med de her to meget brutale og uopklagede sager i frisk erindring spredt det store frygt, at en kvinde igen var blevet mørtet, og alt blev sat ind for en hurtig opklaring.

Efterforskerne vurderede, at morderne skulle finde blandt personer, som Dagmar havde tillid til.

Det måtte være en person hun kendte, eftersom hun havde åbnet døren for videkommende, eller nogen, der havde en nøgle til lejligheden, man altså uanset vadde.

En hun kendte og stolede på.

Dagmar havde altid sikkerhedskrede på døren, så den kunne ikke bare sådan uden videre skubbes op selv, hvis hun havde åbnet døren for en fremmede, der ville ind.

Og ingen af naboerne havde i urigt hørt råb om hjælp.

Indtil videre var det ved hjemmesygeplejingsbesøg, undstag, at Dagmar sidst var blevet set i livet, og hun var også blevet fundet død den følgende mand.

Men da beboere i området omkring eindømmen i ønslære skade blev forhørt kunne en nabo fortælle til aktuelt, at hun havde set fru Håvnese fredag aften, så altså muligvis få timer inden drappet.

Den kvindelige nabo havde kendt Dagmar siden barndom, og hun var rystet over nyheden om mor.

Jeg så sidst fru Håvnese fredag aften ved 18 tiden, da traf jeg hende på gaden, efter at hun havde været ude og købt nogle serutter.

Hun følte sig lidt sløj, men havde haft dårligt helbrede i den seneste tid.

Dagmar havde ikke fortalt sin nabo noget om, at hun ventede besøg.

Ingen forhørte naboer, at dem, der var hjemme, mange var nemlig på sommerfære, kunne fortælle, at de havde set nogle ankomme eller forladet Dagmar's lejlighed omkring det formodede drapstidspunkt.

Det var også ved at tale med Dagmar's få, bekendte, at politiet allerede dagen efter drappet kom på sporet af en mand, som til synladne var en af de få personer hun havde kontakt med ud over søsteren.

Manden opholdt sig lige nu i forborg på sydefyen og havde kendt Dagmar længe.

Han havde regelmæssigt fået lov til at overnatte i den ældre kvindes lejlighed, faktisk netop på den sovesofa, som hun nu var blevet fundet død under.

Han var en af de få, der havde adgang til hendes lejlighed.

Manden tog fra sydefyen til drapsaudelingens lokaler i København for at blive afhørt.

Han var i stand til på tilfredsstillende vis og redegør for sin færd, i tiden omkring drappet, og politiet blev overbevist om, at han ikke havde været i Københavns siden pinte, så altså før drappet var sket.

Hvad var deres relation? Den var ikke familiær, de var ikke...

Han kendte, han var en yngre mand og han kendte nævøen.

Okay.

Søsterens søn, som også havde boet hos Dagmar indtil han tog ud og sejle.

Ja, okay.

Der var altså ikke nogen grund til at mistænke ham, men fordi han kendte Dagmarhånsen så godt, som han gjorde, så havde han måske alligevel nogen oplevelser om den 6-96 år i kvinde, som kunne have betydning for efterforskningen.

Han kunne måske fortælle noget vigtigt om hendes livsvaner og omgangskræs.

To dage efter fundet af livet skrev pressen, at politiet tross hundredevis af forhørmandag og tirsdag ikke var kommet nærmere end opklaring.

Til gengæld kom det frem, at Morderen sandsynligvis havde opholdt sig i lejligheden i flere timer.

Vedkomne havde givet sig god tid og havde rydet om hyggeligt op, og familievejds bravlet tæppe, som havde ligget oven på divanen, som Dagmar var blevet fundet under, blev brugt til at pakke Dagmar's tøj indi, som Morderen så havde taget med sig. Det manglede nemlig også.

Så når man snakker om, han havde, gærningsmanden havde opholdt sig i lejlighed flere timer, så var det efterdrappet?

Ja, eller i forbindelse med drabet. Det ved jeg egentlig ikke, hvad de har forestillet. Så i hvert fald, at der var sierlig ordentlig.

Jeg kunne finde nogle spørg, noget som helst, ligesom at gå efter, men de har i hvert fald fundet ud af nu tøjet væk, og det er et tæppe.

Der er nogle ting, som er foregået her, som har taget noget tid.

Det blev fortsat vurderet, at gærningsmanden havde taget tøjet af hende og messer for at få fingrene i de penge, hun havde gemt i en konvolut, i en undertrøje, hun var iført.

Dagmar Hånsen satte sig tit ned på en af bænkene på Ingehevplads hver eftermiddag, når Værede var til det, og kiggede på Folkelivet.

Hun kunne have taget med mange tilfælde i ordnes løb, og fik faktisk også flere bekendtskaber på den måde.

Så måske havde hun talt over sig til en fremmede?

Hvem sidder man lige og hygge snakker med og siger, at jeg har 3.000 kroner i en hemlig lommen i et undertrøje?

Nej, det synes jeg også virker totalt usensynligt.

Men jeg synes også, at det virker. Det her med at tage tøjet af hende i stedet for bare lige at have flået penge væk.

Jeg er fuldstændig enig.

Det synes jeg også lyder lidt mærkeligt.

Og det får mig bare til at tænke på det her med, at vi har hørt så mange sager, hvor i sær deltid tilbage tiden, hvor politiet simpelthen bare gik ud fra, at der var sket noget sexuel, fordi det var en ældre dame.

Og jeg er fuldstændig overbevist om, at det er det samme, der gør sig gældende her.

De taler simpelthen ikke om en sexuel forbrydelse, næsten ikke på noget tidspunkt, på trods af, at hun er blevet drabt, og hun er nøg.

Og hvis vi bare handler om penge, hun havde i undertøjen, så er der ikke nogen grund til at klæde hende hele dag.

De lå i en konvolut i denne her lomme. Det er jo bare at hive dem ud.

Haps.

Hvorfor fagens kunne han tage alt tøjet af hende og mæsre, ikke?

Ja, om mæsre i sær.

Fordi der er sporet på.

Ja, men det tænker jeg vil lige komme tilbage til.

Hendes familie, opekendte, mente dog ikke, at hun rode over så mange penge, som det tidligere var kommet frem, altså 3.000 kroner.

De mente højst, at det dreget sig om nogle 100 kroner.

Og jeg tænker heller ikke, at man syr en hemlig lomme i sit undertøj, til sin sparepenge, hvis man så har tænkt sig at sidde på en bænk og fortælle fremmed om det.

Nej, og hvis man er totalt paranoid og ikke har tænkt sig til nogen.

Tæppet på sovesofan, der manglede i lejligheden, havde et særprede mønster, og det kunne dermed blive et vigtigt spurg i sagen.

Politiet håbede, at man med offentlighedens hjælp kunne lokalisere det.

Det kunne være, at det var studervejen et sted, eller at det dukkede op på sin maskandiser.

Der begyndte at blive spekuleret i, om morderen kunne være en kvinde, både det faktum, at der var

rydet omhyggeligt op,
men også, at damers tøj manglede gjorde, at der blev talet om den mulighed.
Måske var damers tøj væk, fordi en kvindelig morder simpelthen havde taget det på.
Efterforskerne fandt det også ret ubegribeligt, at morderen skulle have løbet den risiko, at forlade
lejligheden med en stor, mønstret bylt med tøj.
I særmende var en person damer kendte, og som dermed var et velkendt ansigt i bebyggelsen.
I hvert fald ville poliserede meget gerne i kontakt med vidner, som måtte have set en mand eller
kvinde,
i kvarteret med en bylt i fagnen omkring drabstedspunktet.
Der var tale om en to-delt sommerkjole af tygt marineblødt stof med hvide nister uden knapper med
lange ærmer.
Overdelen var studet ned i nederdelen og var formelig uden krav eller nogle form for pynt.
Derudover er et vidt tygt underlivsstykke med låden vrang, halvlange ærmer, små, hvide perlemors
knapper foran.
I højre side en påsyd nejløn lømme med en vidt sikkerhedsnål, en undertrøj, et eller to par hvide
underbenes klæder,
med meget lange ben og med elastikkerbundet i lykker ved anglerne, tykke lysebrune
krebnejlønstrømper
og brune kamelulsknevarmer med ripstræk.
Hvem kunne komme med denne her beskrivelse af hendes tøj?
Han havde måske ikke så mange set tøjer. Det var det, der manglede selvstående måske.
Ja, det er sådan eneste, jeg kan komme i tanke om.
Og spørgsmål nummer to, eller konstatering nummer to, man havde noget meget avanceret tøj på i
gamle lage.
Mange lage og meget avanceret og detaljerede, og elastikkerbundet på en bestemme måde og
krebneelulsknevarmer med ripstræk.
En lille udfordring til min søster om lige at komme med bare en beskrivelse af et set tøj.
Og forestil dig så også at skulle tage alt det her af, kun for at få fat i undertrøjen med konvoluten.
Det giver ingen mening, det gør det altså ikke.
Jeg tror altså godt, jeg kunne fortælle, hvilket tøj, der manglede hos dig.
Åh ja, men vi ses også 100 timer om dagen.
De så også altså også ret tit.
Det forsvundne tabbe var af kraftigt gardinstof i farverne brungrot, sort og vit.
Eftersøgningen af tabbet og tøjet fik flere borger til at henvende sig til politiet efter, at de havde
fundet misstændelige pakker eller bylter.
Men i alle tilfældene var det falsk alarm. I et tilfælde viste en pakke så at være fyldt med
kartoffelskraller.
Efterforskerne var i øveriddt nu mere sikre på, at drabstidspunktet var lørdag aften og ikke fredag
næt.
En underbrug til Dagmar havde nemlig hørt, larm fra den ældre dames lejlighed lørdag aften mellem
25.15 og 25.40.
Det lød som om møbler væltet og hun havde spekuleret over, hvad der mån foregik.
Men da der er blevet stille, tænkte hun ikke mere over det.
Det har vi godt nok hørt mange gange.

Der begyndte også at blive åbnet for den mulighed, at morderen ikke var en, Dagmar havde kendt. Der var nemlig blevet fundet fingeraftryk i lejligheden, som ikke kunne spurges tilbage til den kendte omgangskris.

Drapsauddelingen havde besluttet at tage alle midler i bro og ensamle fingeraftryk fra alle, der kendte Dagmar både godt og pærdfærd.

Og så var der altså fingeraftryk i lejligheden, som ikke tilhørte nogen af dem.

Men det lyder altså om, at det ville have været sådan en helt stor opgave.

Der er ikke mange mennesker i hendes liv.

Det er du ret i.

Sist på ugen efter et lide var blevet fundet, mand der begyndte at se svært ud med opklaringen.

20 mand fra Københavns opdalesespoliti underledelse af Kriminalkommissær Knud Hornslæt havde arbejdet på sagen i Døindrift.

Men uden at komme tættere på en mistængt, og andre opgaver begyndte efterhåndene håbe sig op og mangle opmærksomhed.

Der var blevet fortalt forhør på lokale hvertuse, både gæster og personale, og flere personer viser, at han haft mistænkligt mange penge mellem hænderne i tiden efter drabet.

Men ingen af dem kunne kædes til drabet på anden vis.

Samtidig fandt efterforskerne ud af, at det var en godt gennemt hemmelighed, at Dagmar havde haft sin sparepenge sød ind i tøret.

Det var der kun ganske få, der viste, og de menede med sikkerhed, at der højst kunne være tale om mellem 800 og 1000 kroner.

Vi har materiale nok at arbejde med, men forløb i har vi ikke noget, der antyder lys, forudlød det lettere mismodigt fra Kriminalkommissær Hornslæt.

Men heller ikke det for dem til at overveje, at der kunne være en anden årsag til det her, ved andet motiv?

Nej, nej, nej. Det var et råvmår, men det.

Det var som om morgoden kun blev mere mystisk, som tiden gik, og efterforskningen skrev frem.

Det var en sag, der også af den grundtænker, jeg fik stor opmærksomhed.

Jeg blev virkelig skrevet mange artikler om denne her sag.

Men på den 12. dag efter fundet af livet skete der endelig et genbrud i sagen.

Den mand, som allerede var kommet i politiet søgelys, dagen efter fundet af livet, havde pludselig tilstået forbrydelsen.

Okay, ja.

Han var oprindeligt blevet afhørt efter, at Dagmar's nivø havde fortalt, at han og manden havde besøgt Dagmar sammen.

Nivøen fortalte politiet, at hans 31-årige ven på den måde havde fået kendskab til, at Dagmar havde penge sød ind i en hemlig lov med i sin undertrøje.

Og det var der få, der vidste, så ham blev de selvfølgelig gerne talet med.

Det var derfor, de havde talet med ham helt tilbage i begyndelsen.

Okay, så det var ham, der havde sagt, at jeg var ude i byen.

Hvor han kunne redegøre for sig i færd, og de havde været sådan, okay.

Hvert fald ude til, havde de fortalt pressen, men ham kigger vi ikke mere på, som der er lige nu.

Nej, men det havde de altså gjort.

Okay.

Ligesom alle andre i Dagmar's nære og fjerne bekendtskabskræse blev han derfor helt rutinemæssigt afhørt, og hed til, havde han altså nægtet et værd kendskab til forbrydelsen.

Men nu, mens han sad inde i Veststrafængsel i en anden sag om Hælari, havde han pludselig indrømmet det hele til efterforskerne store overraskelse.

Da han var blevet afhørt lige efter drabet, havde efterforskerne fået kendskab til, at den 31-årige havde været i besiddelse af et større beløb efter forbrydelsen, som han blandt andet havde brændt af på forskellige værdshuse.

Og det blev han konfronteret med.

Han havde dengang forklaret sig med, at pengene stammede fra salg af 25 stjålne armbånds ure, og derfor sad han inde i sagen om Hælari.

Men nu erkendte han, at han havde opdægtet den historie for at dække over, at han var morteren.

Og du gætter i øvrigt ikke hvad den 31-årige arbejdede med.

Hvad blev den mand kaldt, der havde stået for tvangskastrationerne på Ljue?

Stenfiskerne.

Han var stenfisker.

Hvad er oddsne?

Altså, kastrerede han midt?

Nej, han var reelt stenfisker.

Han fiskede sten. Hvad skulle han bruge dem til?

Det ved jeg ikke. Det var en ting.

Han var stenfisker.

Ej, okay.

Altså, vi havde sagt stenfisker to gange i sidste afsnit, og nu...

Og jeg har ikke sagt det nogen siden tidligere i mit lange liv.

Jeg havde ikke støttet på det før.

Han var stenfisker.

Okay, så det er noget med at fiske sten, som så skal bruges til noget?

Ja, det må det være ikke. Det har jeg ikke undersøgt nærmere.

Men ja, hvor vildt er det?

Grunden til, at politiet havde vil tale med ham igen,

var, at de havde fået kendskab til, at han ikke bare havde brugt en masse penge.

Men, at han også havde rent rundt med tydelige rifter på næsen, som efter et slagsmål.

Det havde givet dem lyst til at spørge yderligere ind til hans færden i dag, omkring Daumars død.

Var der gået for lang tid efter, at hun var død til de snakkede med ham første gang,

til at de kunne se rifterne?

Ja, det er faktisk et godt spørgsmål, fordi de havde jo talt med ham meget kort tid efter.

Så det må de næsten have kunne se, ikke?

Man kan vide, om de kun var røde sådan på aftenen, altså i de der dage.

Man gik jo noget tid fra drabet til, at hun blev fundet, ikke?

Det er rigtigt.

Og så yderligere noget tid, for at komme ind til en afhæng, så det har nok været helvede der.

De ville i hvert fald gerne have fat i ham igen.

Då var han taget med et stenfiskerfartøj til Grænår, så derfor to to kriminalbetjente fra København til Grænår for at tale med manden.

Han nettede fortsat alt og kom med forklaringen om armbandsurerne.

Oppetjentene valgte på den baggrund og sikte ham for hælderier, og tagte ham med tilbage til København den 26. juli 1965.

Og ikke længe efter det var det så, at han brød sammen og tilstod drabet, mens han var indsat i Vestrefængselet.

Den 31. år i stenfisker blev fremstillet i et grundlovsforhør lørdag den 30. juli 1965, og her gentog han sin tilståelse.

Han brød i følge bær læsketidene hulkende sammen, da han skulle fortælle om drabet.

Han foreklarede lavmelt, at han havde lært at kende gennem hendes nivø, som tante Dagmar.

Fredag den 18. juli var han taget forbi Dagmar Hånsen i øenslaget 69, i håb om at finde hendes nivø, som skyldte ham 75 kroner.

Nivøen var der ikke, men Dagmar inviterede manden, som hun jo kendte, inden for at tænke op kaffe, og den invitation tog han imod.

Han og Dagmar satte sig til rette over for hinanden ved et bord i stuen. Et strinlys var tændt imellem dem.

Da det kom til at fortælle om selved drabet, var det ikke meget han kunne bidrage med.

Han fortalte grædene, at han pludselig havde rejset og var gået over til hende, og havde lagt sine hænder om hendes hals.

Hvorfor han havde gjort det, hvis han ikke?

Her efter, hvis han ikke, hvad der var sket, han kunne ikke huske mere, før han på et eller andet tidspunkt vognede op og så, at hun var død.

Så han går over, pludselig rejser han så op, går over og lægger hænderne om hendes hals, i næste øjeblik, voner han og ser, at hun er død.

Og han kan heller ikke huske, hvorfor, hvad tanken var, der gjorde, at han fik lyst til.

Nej, de sidder bare og talte og dræk kaffe og rejse sig og kværk hende.

Og så får jeg lyst til at sige, at han kunne ikke huske noget, han ville ikke huske noget.

Ja, det får man jo lyst til at sige ikke.

Og så måtte det vælge, være ham, der havde drabt hende, konstaterede han, altså så må det jo være mig.

Som om sådan, det må det jo være, fordi jeg var der jo, men det var lige vel ikke mig, fordi jeg ved inden det om det, men det må jo være mig.

Men ja, han kunne altså ikke huske, at han havde kvalt hende eller hvorfor.

Og så sagde han sådan her, hun lå fuldt på klæd på sofaen, men jeg revtørede af hende, så ledt jeg i lejligheden efter penge, men fandt ingen.

Mellem hendes tøj kunne jeg dog føle noget hårdt, jeg fandt en kuvert, der lå i en lomme, som var lukket til med en sikkerhedsnål, blod forklaringen fra den drabsigtende.

Hvorfor han havde redet tøjet af hende, kunne han ikke forklare det, hvis han ikke sagde han, måske fordi han var bange for at efterlade fingeraftryk for at slå ham.

Han havde efterfølgende lagt lidet indunder sovesofan for, at naboerne ikke skulle få øje på det.

Til sidst samlede han hendes tøj i en byl og smidte fra sig i en skrællesband ned på Sønder Boulevard, altså lige rundt om hjørnet.

Da han havde skaffet sig af med beviserne og mens dagmarslig blev koldt, tog han i byen på forskellige steder, før han til sidst tog hjem til sin husbåd i Københavns havn og hoppede i seng.

Forsvarens brugte den 31-årige om han før havde haft blackouts, som han jo havde det, at han havde

haft under kvælningen af dagmars.

Han svarede, at det var sket før, når han var død drukken.

Var de det, spurgte Forsvarene? Nej, svarede den 31-årige. Så var ikke mere om det.

Det kom også frem, at det faktisk var et fotografi, der endelig havde fået den 31-årige til at bryde sammen og tilstå, da politiet afhørte ham, mens han var indsat i Vestrafængsel.

Den 31-årige havde nemlig tidligere nigtet, at han havde været på et bestemt hvertus efter drabet, og at han havde brugt en masse penge, og også, at han havde haft refter i ansigtet.

Men skabnen ville, at der havde været en kvindelig fotograf på hvertuset den aften, som levede af at tage billeder af gæsterne i de københavnske natte liv.

Den 31-årige havde faktisk selv bedt henom at tage et billede af ham.

Altså, se mig i skolen, så er noget ikke. Men jo også vildt nok, fordi nu er der billeder af alt hele tiden.

Folk renter rundt med kamera i lommen, men sådan var det jo bare ikke.

Nej, og så vildt er det, der ender med at fælde ham i 1965 et billede.

Og så er en ind der selv været dum nok til at være sådan, her har det sjovt, jeg har mange penge taget billeder af mig, der er fuld og har refter i ansigtet, der lige har begået drab.

Og dermed blev det både for eviget, at han havde opholdt sig på det her hvertus, hvor han havde nigtet at havde været, og at han havde refter i ansigtet.

Det kunne ses fuldstændig tydeligt på det her billede.

Og udover at det bekræftede de oplysninger, så bevist det jo også, at han havde løjet for politiet under de første afhøringer.

Og så tilstod han, der var ikke mere at gøre vel.

Manden blev varteksfængslet i fire uger, mens efterforskningen fortsatte.

Aviserne skrev, at politiet ikke længere kun mistænkte, at forbrydelsen havde handlede om berilse, men også, at der var tale om et seksuelt motiv.

Ja, endelig.

Men det er altså det sidste, jeg hører om det.

Så det er nævnt det på det her tidspunkt, så nogen har tænkt tanken, og så er ikke mere.

Ved næste, rett mødet sidste i juli i Københavns byret, hvor mandens fortsatte varteksfængsling skulle vurderes, var han pludselig kommet i tanke om motivet fordrabet.

Den 31-årige fortalte, at han var blevet vred på Dagmar Hånsen, fordi hun havde nedgjort hans kæreste.

Mens de havde drukket kaffe sammen, havde hun bl.a. sagt, at hans kæreste var slem til at drikke, og at hun var sammen med mange andre midt.

Dagmar havde entydnet, at hun var 6-arbejder, og sagde, at hun ikke kunne forstå, at han ville være sammen med sådan en pige.

Den sidste bemærkning fik ham til at blive unskæbsfullt på Dagmar, som han formulerede det, og han gik over og greb hende om halsen.

Lidt efter så han, at hun var død.

At han bagefter havde taget tøjet af hende, havde kun handlede om, at han var bange for, at have efterlatt fingeraftryk eller andre mærker på det.

Der var absolut ikke noget seksuelt i handlingen.

Det kom frem, at to af Dagmar's riben var blevet brækket, men det havde han altså ikke nogen forklaring på.

Han havde fået omkring 1000 kroner ud af den himlige lomme i Dagmar's undertrøje, men det havde ikke været motivet for drabet hevetet han.

Det blev besluttet, at manden skulle mentale undersøges på det, der dengang havde justitsministerietes psykiatriske undersøgelsesklinikk.

Ratssagen mod den 31-årige stenfisker blev afgjort i Københavns byret i november måned 1965 som en tilståelsesag.

Han var tiltalt for drabet på Dagmar Hånsen og for efterfølgende, at han stjælede 1000 kroner fra hende.

Han kendte sig fortsat skyldig i begge forhold, og hans forklaring var stadig den same.

Han havde slået Dagmar ihjel i ophisselse over, at hun havde taget dårligt om hans kæreste.

Tiltaltes forsvarer K.E. Bjergård indstillede sine klient til ratens mildeste straf i det, han mente, at der var nogle familien omstændigheder.

Hvad? Det ved jeg desværre ikke. Det gad jeg også godt at vide.

Simpelthen. Hvad?

Der er ikke nogen.

Kan du forælgge på noget? En familie omstændighed?

Så skal vi ud i sådan noget med stærk sindsbevægelse, men det har vi bare snakket om 1000 gange.

Det var lidt hendes egen skyld, fordi hun havde...

Altså han måske tro på det sandt, ikke? Hun havde tirket ham, hun havde fået ham til at blive fredig.

Det er bare ikke en familie omstændighed.

Det er vigtig blaming.

Det lader heller ikke til, at raten var enig. 31 år i Darwin, Benny Christensen blev kendt skyldig, og idømt 14 års fængsel.

Han udbad sig af betænkningstid med hensyn til at pælde til landsraten, men jeg har ikke læst flere artikler om sagen overhovedet.

Så jeg formoder, at det var sådan et endte, at han endte med at få de her 14 år, ikke?

Ja.

Ja.

Det er fint med mig.

Men jeg synes, det er mystisk den her uvilje til at kigge på det oplagte motiv.

Hun var fuldstændig nøg ind.

Der var på ingen måde på noget tidspunkt, at hans forklaring gav mening i forhold til, hvorfor hun skulle have tået af?

Nej, det var der simpelthen ikke.

Hvad?

Det var der simpelthen ikke.

Men jeg vil da håbe, at de har gjort deres arbejde, og at de har undersøgt hende, men seksuelle overgrip kan jo bare ikke altid ses.

Han kendte også Daumar, altså han kunne have forklaret de fingeraftryk.

Ja.

Der var i lejligheden, ikke?

Ja, ja.

Altså, at han var nødt til lige at tage hens underbukser med sig, det gav på ingen måde nogen som helst mening.

Ikke i forhold til hans forklaring, jeg kan komme på masser af andre grunde til, at det var vigtigt at tage hens tøj med.

Det var det ikke.

Altså, jeg bliver bare misstændt, som når en kvinde bliver klædt af i forbindelse med et drab, og i det hele sad, når en kvinde bliver klædt af af en mand mod sin vilje.

Men det har han overhovedet ikke dømt for, og det talte man ikke om.

Altså, dømen ville jo heller ikke have været anderledes, kan man sige, men jeg synes...

Jo, det kunne han da godt have været.

Altså, jeg tænkte, at den kunne have været grover flere år.

Jamen han kunne da være blevet kendt skyldig i også at have få læmpet hende, ikke?

Jo jo, så havde det været ekstra grøft, og han kunne have fået 16 år.

Det har vi altså oplevet mange gange, at det har man ikke i stand til at se.

Det har man ikke haft blik for, og det er simpelthen ikke korrekt, at det er en ting.

Det er i hvert fald ikke korrekt, og det er i allerhøjeste grad en ting.

Hvor er der dog sket mange drab på ældre og kvinder, som har været seksuelt motiveret?

Og hvor der også har været virkelig meget evræde, involveret ikke?

Altså, som er blevet slød hjælp, meget potalt?

Det er jo hjerteskarpe, fordi Dagmar har jo nået at kæmpe fra sig.

Ja, han havde rifter i ansigtet, ikke?

Og hun havde to brækket ribben, og hun fandt man ud af.

Så det har ikke på nogen måde bare lige været ups, hos'a?

Nej.

Hvilket det aldrig er? Vel, men slet ikke her.

Nej, og hodet ikke.

Og så er det jo i den meget god påmiddelse om, at Pulsides arbejde bag kulissen.

Særkens kan være meget mere fremskredet end det, der givs udtryk for udad til.

De kom med på sporet af ham, de fik at vide, at han var der den aften.

Han havde mange penge, han havde rifter i ansigtet.

Så har han ligesom kunne redegøre for, hvor han var, og så har de manglet noget, og så har de fået nogle flere beviser, han fandt taget.

Ja, oprettet højt presset, og så langsomt snørret stenfisker.

Og meget godt arbejde, fordi det var så mens de også kiggede alle mulige andre vej.

Der var ikke noget tunnelsyn.

Vel, de undersøgte det her med tæppet, hvad forsvundet, og fik efterlyst.

Det og tøret, de afhørte 800 personer indtimeret, her afhørt i området.

Ævligt, at der ikke var nogen, der fandt det tøj, og det tæppe lige nede på Synepulvart.

Lige nede i en skraldespand på Synepulvart.

Den er måske noget at blive tømt, så ikke?

Vi hører bare så tit om nysgære i naboer, som har set alt muligt.

Og her er der bare ingen, der har set hende som helst.

Jeg tror nogal og heller ikke, at personligt vil ikke lægge mærke til en, der kom med en bylt.

Hvor stor kan sådan en bylt være med et tøj?

Jo, ikke noget.

Og det var mørke farver, det her tæppe, og det har været om aftenen, ikke?

Man har der alle mulige gode grunde til at gå med en bylt ved et eller andet.
Og så har han stødet der og bakset hende ind under denne her sovesofa, ikke?

Ja.

Der tænker jeg, at forklaringen er rigtig nok, altså fordi sygplejsken der.

Hun var også sådan, at jeg skal op og kigge ind af vinduerne.

Men rullgaardinerne var jo nødt.

De var jo så nede.

Men det har jo bare handlet om, at jeg skal prøve skjule, hvad jeg har gjort.

Han tror også, at tøjet med sig, og jeg skal prøve så vidt muligt at skabe forhindringer, for at jeg kan komme i klippen for det.

Eller også er det lidt i familie med at smide en pud over hovedet?

Det kan der også være.

Altså at fjerne det fra, forsøge at slet det fra bevidsteden.

Det må man også sige ham for stykke på, ikke?

Det må man sige.

Han selv, da han så kommer i tanker om mere op til ret sagen, så vil han jo stadig ikke.

Altså springer han stadig tidsrummet over, hvor drappet ren faktisk sker, ikke?

Jo, jo.

Jeg blev vedkendt.

Jeg lavede hænderne om hendes hals, og så så jeg.

Det er efter, at hun var død.

Ja.

Og så på mystisk vis havde hun gemt væk indenunder en sovesofa.

Men det havde jo også overrasket mig vildt.

Hvis han havde siddet der, så havde han sagt, at jeg vil gøre en indrøm.

Jeg sad over for tante Dagmar, og hyggede mig, og der var et sterinlyse, og så fik jeg lyst til sex.

Ja.

Og det var hun ikke med på, så jeg var nødt til at angribe hende og voldtage hende.

Og i den kamp, der slog jeg hende hjælp.

Ja.

Det havde overrasket mig lidt, hvis han havde sagt det.

Men det havde været en forlysende indrømelse.

Indrømelse for en gang skylding.

I stedet for, at han skal sidde og fortælle, hun chinerede min kæreste, og så gik jeg fuldstændig.

Ja.

Ej, det kunne du ikke have måttet på en gammel dag, mor.

Nej.

Stop nu.

Ja.

Men det er en undskyldning, at han jo sluppede af stede med på en eller anden måde, ikke?

Det er også svært at bevise den del, og han har jo ret til at komme med sine forklaring.

Så også at ligesom skulle modbevise, at det er svært.

Jeg synes bare, at der burde have været nogen, der pointerede i mere insisterende grad, at damen lå uden tøj på.

Ja.
Og det var ikke noget vendtid.
Det var ikke noget vendtid.
Ja.
Det var ikke noget vendtid.
Altså han taler om fingeraftryk og mærker, hvad har det med hendes underbuks at gøre?
Ja.
Hvad er det med hendes benklæder at gøre, hvis du har fattet med hendes hals?
Ja.
Nej, det giver ingen mening.
For at fortælle om drabet på 6. al. år i Dagmar Louise Hånsen, der blev offer for en stenfæskers, utroligt nok, løst til hurtige penge og måske mere.
Og bag efter skubbet hende Nøgn indunder en sovesofa, har jeg har fattet i aktuelt BT Bærlænske tiderne.
Fyns stifts-tiderne, Viborg Stifts Folkeblad og Ritthav.
Ja.
Så er det for det.
Starkes, starkes, Dagmar.
Ja.
Men godt, den blev opklaret, ikke?
Ja, jeg har prøvet det lige.
Og så også vigtigt for lokalbefolkningen i forhold til, at det var det tredje kvindedrapp.
De to andre blev aldrig opklaret, jo?
Nej.
Men trods alt kunne de så i dette tilfælde vide, at det var en hun kendte, det var altså ikke en mystisk fremmede, som man ellers kunne gå og dække det historie op, når han sagde, ikke bliver opklaret, ikke?
Ja, jo, så går rykterne og folk bliver bange, hvor rette.
Har du en anbefaling med?
Hvad skal jeg se? Hører?
Øhm, se, men jeg tror faktisk, du har set det.
Og jeg tror også, at du kommer til at sige, den har vi anbefalet, når jeg nævner den her.
Ja.
Men det er der altså ikke noget, der tyder på, at vi har en land mystisk grund.
Okay.
Måske, vi har nævnt den i bisætninger eller enkelt dele af den i forbindelse med andre anbefalinger.
Men den har aldrig fået en enlig anbefaling, så den kommer jeg lige med.
Okay, nu er jeg spændt.
På det er, ligger der fire sæsoner af programmet kriminelt.
Og der er meget godt at sige om alle sæsoner og de mange programmer, der er en 14-16 afsnit i hver af de gamle sæsoner.
Og den aktuelle sæson 4 er op på fem afsnit her og nu.
En del af udsendelserne tager fat i sager, problematikker eller mennesker, som vi er stødt på.
Andre steder, der ligger virkelig gode information om stalking, mentalreporter, pedofoli, partner

drab, genetisk slæksforskning.

Ja, der er et afsnit med Martin.

Det er der nemlig. Så er der også afsnit om at være i far på jobbet, at være i et bandemedlem eller vaneforbryder og meget, meget mere.

Grunden til, at jeg lige nu er kommet i tanke om, at den skal med, er fordi, at jeg lige har set afsnittet, der kommer ud 23. marts om de omvendte overfalsalarmere, som de bor i Norge.

Det er jo genialt.

Episoden hedder Min eller Voldsmandens frihed.

Det er genialt.

Ja, altså helt ærligt. Hvorfor gør vi ikke det?

Ja, i Norge har man de sidste 10 år haft den mulighed, at man kan dømme en, der bryder i tilhold til at bære en fodlænke med GPS-sporing.

Ja, 46 personer er efter en kombination af døm for vold, trusler og eller massiv stalking, blevet i døm denne her straff med fodlænke.

Fodlænken er, som sagt, GPS-styret, og den sender en alarm til politiet, hvis den der bærtten overskrider eller træder ind i en angivet sikkerhedszone.

Og den her zone, den er så udregnet, så der er tid nok for politiet til at nå frem og bringe den udsat i sikkerhed og anholde gærningsmanden inden der sker nu.

Ja, og det er sådan helt banalt på en eller anden måde. Hvordan stopper vi stalkeren? Vi stalker stalkeren.

Det er rigtigt, ja.

Løsning fundet.

Løsning. Vi bruger hans metode.

Ja, altså den bliver så kaldt en omvendt overfallsalarm, og det er fordi den flytter byrten fra offer til gærningsmand.

Uden den her GPS-sporing ville det, som det var i Danmark, være op til den udsatte, at skifte navn, skifte dit liv helt ud, bo pæl, omgangsgræs, og så stadig leve i frygt for at blive opdagede eller fundet.

Også fordi det her med løsning lige nu i Danmark er sådan, når okay, der er en der forfølger dig, du er bange, du må flytte på krisessenter.

Du må sætte helt dit liv på pause.

Og så kan gærningsmanden fortsætte som før.

Men det han gør, ikke?

Selvom de jo har et tilhold, altså det må du ikke, det må ikke gøre det der, du må ikke gøre det der, nej, nej.

Men det virker bare helt oplagt, ikke?

Selvfølgelig er det hans liv, vi skal kigge på og ikke overfades.

Jo, og vi snakker jo ikke noget, der bare bliver kastet om sig i flink.

Der er seks og fyrst personer, som har modtaget den her dump, ikke?

Jo, og der er også nogle gode tal i forhold til, altså, hvordan den så har virket.

Det er der nemlig, vi hører i det her afsnit fra begge sider, der er en kvinde med, der blev tæsket og næsten slået hjælp af sin eksmand.

Det eskalerede over længere tid til han en morgen vækket hende med en ykse i hånden og sagde, i dag skal du dø.

Så tog han altså af hende, spredte hendes ben og lavede yksten mellem benene på hende, hvor efter han bandt hendes hænder og fødder og tog bilder af hendes nøjne kroppe, de bilder brugte han især som trusler.

Og hun troede, at hun skulle dø, og det var så traumatiserende.

Selv, at det endelig lykkes hende at flygte, der slapp han ikke taget i hende.

Domme og tilhold betydede indtid for ham, først da han blev i dømt den omvendte overfalsalarm, så kunne han slippe den konstante frygt og så begynde at hælde.

Så hører vi jo så også fra en gerningsmand, der har måtte leve med fodlængden, som en konsekvens af, hvordan han behandlede sin ekskerreste.

Og han er jo rent faktisk glad for, at den er hende ikke?

Han fortæller nemlig udsændelsen, at den har været en lige så stor hjælp for ham, som den nok har været for den ekskerreste, han stokket og troede.

Ingen af dem, der er blevet dømt til at bære GPS-trackeren, har efterfølgende brugt deres tilhold.

Det er en tæmpling vigtig point.

Præcis. Det var det, talte jeg tænkt på.

Ingen af dem har brugt deres tilhold, efter at de har fået denne her fodlængde på, men far de fik fodlængden.

Kunne de ikke stoppe sig selv, da var det konstant.

Der var tilholdet jo ligegyldigt.

Og jeg kan simpelthen ikke se en eneste grund til, at det ikke er noget, vi kan afprøve i Danmark.

Hvorfor er det først noget, vi taler om, nu, hvis Norge har haft det i 10 år?

Altså det må være, at så har de luet ud i alle børnesytter, og fundet ud af, hvordan det her virker og sådan noget.

Det er gennemtestet. Vi kan bare hoppe på.

Hvis vi er nødt til at spørge nogen, hvorfor gør vi ikke det her i Danmark, og hvornår kommer vi i gang?

Det er en episode af Kriminellt. Det ligger på DR, og denne her episode spisifikt, den hedder min eller voldsmandens frihed.

Og den er en del af sæson 4.

Tak for den.

Velbekomme.

Jeg har også noget med fra Danmarks Radio.

Ja.

Jeg vil anbefale alle at lytte til den podcast fra DR, der hedder en beklagelig fejl.

Ja.

Enlig kommer jeg med den.

Den strækker sig over fem afsnit og handler om en række unge kvinder, der svær har det tilfældes. At systemet totalt har svigtet dem, og der er sager helt og fuldstændig.

Har du hørt den?

Jeg har hørt den.

Det er jeg glad for.

Er det ikke groteske?

Jeg er simpelthen grotesk.

Okay, det kan vi lige tale om.

Jeg er glad for at du tager den med, fordi jeg var lige ved at have glemt den igen, og det er den bare alt for vigtigt til.

Det er den alt for vigtigt til.

Første afsnit handler om Emma, der fortæller om en sommeraften i Hornbæk i 2021, hvor hun som 21 år i møtte en mand, der indt med at voldtage hende på stranden.

Hun fandt måde til at anmælle episodeen selvom hun frygtede ikke at blive taget alvorligt, og i første omgang lodpoliziet til at tage sagen seriøst.

Der blev indsamlet DNA-materiale, stranden i Hornbæk blev undersøgt, manden blev afhørt, og Emma's skader blev registreret bl.a. en rift i skeden, skader i munden og mærker på knæ og hals. Emma blev derfor fortørnet, da hun måtte tog et brev, hvor der stod, at sagen ikke skulle prøves ved en dumm stol.

Der ville ikke blive rejst tiltale, det kunne ikke bevises, at den sigtede havde begået voldtægt lødskonklusionen.

Emma valgte i samarbejde med en advokat og klage over politiet afgørelse, og det gjorde faktisk en forske.

Statadvokaten var ikke enig i afgørelsen og besluttede, at der på baggrund af materialet i sagen alligevel skulle rejses tiltale.

Det var selvfølgelig en lettelse for Emma, hun fik endelig medhold i, at der var sket hende noget som fortjente at blive behandlet ved en dumm stol.

Nu havde Statadvokaten 60 dage til at forkøne tiltalen, som det hedder, for den mistængte i sagen, altså han skulle have besked inden for 60 dage om at denne her sabel fortsætte.

Men så skete bare det, der virkelig er ubegribeligt og som ikke burde kunne ske.

Den medarbejder hos Statadvokaten, der skulle sende beskeden til den formåde gærningsmands E-box om, at sagen alligevel ville fortsætte, kom til at indtaste et forkert CPR-nummer i systemet.

Den person, der kom frem, som medarbejderen troede, var den sigtede, havde ikke nogen E-box.

Der blev i stedet sendt et fysisk brev til manden, men manden var CO-tilmeldt på adressen og det fremgik ikke på brede, så han modtog det ikke, det blev sendt tilbage til Statadvokaten.

Og der lå det så, uden at der blev gjort noget, indtil fræsten på de 60 dage var overskredet.

Emma havde på det her tidspunkt allerede fået besked om, hvilken dato Ratssagen ville begynde, men pludselig fik hun en anden melding.

Ratsmødet var aflyst og hun modtog ikke nogen begrundelse for, hvorfor hun fik bare vidt, det er aflyst.

Først godt to uger senere kom forklaringen fra Statadvokaten. Sagen var blevet droppet, fordi fræsten for at give den sigtede besked ikke var blevet overhålet.

Vi beklager. Øv, Øv, det var det.

Ja, det er jo i stedet det. Det var det. Så er der ikke noget at gøre.

Du kan ruppe og skrive. Der er ikke noget at klage over, der er ikke noget.

En kvinde fortalte, at hun var blevet voldshavet. Statadvokaten var enige, at der skulle rejses til tale, men Ratssagen blev ikke til noget.

Han gik fri, fordi møndighederne ikke kunne finde ud af og sende et brev til ham.

Det er helt forrygt. Emma er ikke den eneste, der er kommet i klemmen på den måde.

Det er jo så det, der virkelig ruller sig ud i denne podcast.

Præcis ikke. Du kan høre Emma fortælle denne historie, men så er der også andre sager med, som er blevet behandlet mindst ligeså ubegribeligt og uakceptabelt.

Man sidder faktisk rystet tilbage over, at forholdene kan være så reinge i Danmark.

Altså rystet faktisk.

Og så sidder jeg også tilbage og er rystet over, at der ikke er nogen muligheder for at rette op på sådan noget.

Jeg er med på, at en sigtede også skal have rettigheder.

Ja, man har selvfølgelig besluttet, at det hedder træst dage. Man kan ikke have en sag hænge over hovedet for længe.

Om det visste han jo ikke engang, han hedde?

Nej, men for nu afleveret, det er brev for fanden. Ej, så må det jo ikke ske.

Men nu kigger de så også på, at man skal den lige være lidt længere af den fræst.

Man skal ikke også bare aftale, at man ikke kan helt unngå en rettsag, fordi fræsten ikke bliver overholdt.

Så må der være noget andet i en anden sanktion, men det skulle da ikke være, at han ikke skal stilles til ansvar for en voldtægt.

Nej, for en voldtægt.

Vel? Det er helt garglerk.

Og jeg vil sige, der ligger et helt tema inde på DRDK, som hedder en beklagelig fejl, når man har hørt podcasten.

Så kan man gå ind og kigge på de artikler, fordi der er selvfølgelig blevet lavet en masse interviews, blandt andet med justitsministeren, som har også taget stilling til, som erkender, at det er jo ikke godt nok det her.

Og som kommer med nogle forslag til, hvad han har tænkt sig at se på.

Men det er jo så blandt andet også, fordi jeg har fået ørne i maskinen, fordi Emma har taget sagen hele vejen til menneskerettets domstolen, og der skal jeg sige, der også ikke, der bliver hun så endelig hørt der nu.

Så der er jo potentielt virkelig nogen, der kan få en næse her og få ørne.

Forhåbentlig er der nogle ting, der ændrer sig, fordi der er nogle generelle problemer her.

Og jeg vil sige, hvis man nu tænker, ej, det er bare lidt kedeligt, hvis det bare handler om...

Nej, nej.

Hose dyre og sådan noget, der er nogle vilde historie, skæbende fortællinger med i den her påkast, den ene sag er vildere end den anden.

Og det beror jo folk, de her kvinder fortæller om, altså den næste med høj skolen er jo også...

Den sag, jeg simpelthen også bare hører på at kæresten.

Ja, ja, ja, ja.

Det er faktisk lagt, så er det ikke det, vi kan konkludere.

Og den er med på.

Jeg synes folk skal vide, hvordan det står til, og hvis der skal ske nogle forandringer, så kræver det også, at vi alle sammen er lige vrede.

Og en i om, at det ikke er godt nok, og så kan der forhåbentlig ske noget.

Den hedder en beklagelig fejl.

Det er det, de fortæller i alle sagerne, systemet og myndighederne skriver tilbage.

Vi har gået en beklagelig fejl. Det beklager vi. Det var beklageligt.

Godt. Tror jeg, så var det jo overstået nu.

Altså, der er jo nogen, der fortæller om her, at det har jo smadret deres liv.

Men det er det.

Det er beklageligt.

Det var godt, at du er til den med.

Det var vores to anbefalinger, og så er der noget andet, jeg tænker, vi lige skal rundt inden vi slutter af og kommer med en lille påske-optatering.

Ja.

Anklageskriftet i Sagen.

Omdrappet på 22 år i Miraskadehavk i Stavn, der forsvandt under en bytur i Alborg den 7. februar sidste år.

Er blevet frikidet.

Det er kommet ud.

Ja.

Jeg tror, at de fleste er oplejste om, hvad det indeholder. Det har stødet alle steder. Folk har været chokkerede, synes jeg, med rette.

Ja.

Men helt kort. Den 37-årige mand, der har siddet varteksfængslet i Sagen frem til nu, han er blevet tiltalt for voldtægt, drab og usømlig omgang med li.

Og det er jo næsten den pæne version af, hvad der står i det anklageskrift. Det er ikke utroligt nok.

Det må man sige.

Hvad hefter du derved?

Jeg hefter mig først og fremest ved, at det er endnu mere brutalt og frygtligt end vi kunne have forestillet os.

Ja, det synes jeg, du har ret i.

Jeg havde slet ikke tilat mig selv at have tanken, at hun rent faktisk havde lidt i så lang tid, som det faktisk tyder på.

Det, som jeg faktisk noterede mig først, da jeg begyndte at læse, det var, at han er anklaget for, at først der havde drabt hende efter mange timer.

Ja, han samlede hende op lidt efter kl. 6 om morgenen, og så lader det til, at der er gået mange timer, hvor han har gjort mange ting ved hende før han har slået hende i el.

Altså, ret sagen begynder jo til sommerik, og så er jeg sikker på, at der kommer en masse frygtlige ting frem, men det sætter jo fantasien i gang, ikke?

Det gør det.

Fordi der står også noget om, så er de kørt ud, set ud og området, og så bag efter har han taget hende med hjem til sig selv.

Altså, det er ikke gået hurtigt?

Nej.

Så er det jo, at man begynder at tænke, hvad er hun blevet udsat for, hvordan har det her været ikke været der skete?

Og det var det første, jeg ligesom bedt mærke i, fordi der begynder min hjernen, og at fylde hullerne ud.

Det var også det første, jeg tænkte over, og det næste, det er jo parteringen, det er jo komplett vandvid, fordi han er altså anklad for, at have parterede hende i ikke færre end 231 dele.

Det er ekstremt på alle leder, kan det?

Altså, når han ikke har forestillet sig, hvordan det ser ud, det har han kastet sig ud i.

Og det, der slår mig ved det, det er, hvor er det dog et besværligt, tidskrævende, undødvendigt projekt.

Altså, hvis det bare handlede om, at han skulle slet sin spor, så havde der alt andet lige været nemmer for ham, hvis det bare var det, det handlede om, og gravet hullet ud i dansk går, ikke?

Ja.

Så det får jo mig til at tænke, at det var en del af oplevelsen.

Så handler det jo mere i hvert fald, ikke?

Ja.

Ja, en del af oplevelsen, men også det her med såre begyndende.

Og det siger jo noget om et menneskespersonlighed.

Altså, det er jo så uhyggeligt.

Det gør det.

Det gør det.

Hvem gør de? Hvem gør de? Hvem gør de?

Hvad for en type menneske gør de?

Det håber jeg. Jeg håber altså virkelig, vi får svar på.

Hvis han bliver kendt skyldt i det her drab, og det lader over til, at han vil kendt sig skyldt i usømlige omgang med lige i hvert fald.

Ja.

Altså, så han vedkender sig jo, at der er sket noget.

Og han har været der, og han har gjort noget.

Ja.

Jeg håber, at vi får indblik indsigt i en mental rapport, ikke?

Altså, fordi hvem gør så noget her?

Hvem gør så noget?

Det er jo så grotesk.

Forsvaret har været ude at fortælle, at det forventes, at han ikke er kendt så skyldt i drab og i voldtægt, men at han erkender usømlige omgang med lige.

Ja. Og der er jo mange, der har stillet sig undre nu over for det, hvordan kan man det?

Men det er jo bare fuldstændig efter boen, som vi to har talet om imellem.

For mange gange.

Det bliver jo noget med, at han siger, at det var et uhel anden, var det et uhel, at hun døde, mens de ligesom var sammen, så gik han i panik og skulle af med ledet.

Eller også så, ja, så skete det, så var det ham, der gjorde det, men det var ikke hans hensigt, det var ikke mening med det, han gjorde, at hun skulle dø.

Det bliver så noget.

Det gør det. Og der bliver det jo interessant det her mental rapport, fordi hvad er det så for et menneske, som så går i panik og vælger at gøre det i denne her grad?

Panik.

Ja.

Det tror jeg ikke på. Det vælger man ikke, fordi hvis man går i panik og tænker, fuck, der er et menneske, der er dødt, og nu bliver jeg anklad for noget, jeg ikke har gjort.

Og det vil jeg gerne slippe for.

Så kaster man sig ikke over sådan et projekt.

Ja, han har brugt, han givet lidt i følge, anklædsgriftet, han har brugt en elektrisk bayonetssav, en hobbykniv og en sax, og så har han også forsøgt at opløse de her lidele i afløbsrens og kaosisk soda.

Ja.

Man kaster sig ikke over sådan et omfattende projekt.

Hvis man står og skal i panik.

I panik.

Nej.

Et problem, det er noget, man skaffer sig af med meget hurtigt, og så skal man ikke have mere med det at gøre.

Vel, man går ikke i gang med over flere dage, og det tager lang tid.

Det er et eksperiment. Det er at ge ved hvordan det her er.

Og hvad skal der så, hvis jeg bruger film?

Væsker til at...

Det er så fucked up, det her.

Vi må se, hvad der kommer af forklaringer og svar, når den skal forrette til sommer.

Ja, rettagene begynder 7. juni, og bliver efter planen afgjort den 29. juni.

Ja, og det er rettagende.

Det bliver altså boksomt.

Ja, det gør det.

Godt, du.

Ja, jeg tænker, det var det.

Jeg tænker også, det var det for i dag.

Jeg havde med for i dag, men vi har også en service-meddelelse, som går på, at det er påskeferie nu.

I næste uge kommer der ikke noget fra os.

Det er påske, vi holder påskeferie.

Og sådan er det.

Så i meget samme har en rigtig god påske, men så vender vi tilbage igen ugen efter.

Sådan lyder planen.

Sådan lyder planen.

Planen lyder også, at solen kommer til at skinne, når du så skal i sommerhus.

Nu manifesterer vi lige, at nu kommer foråret.

Slut med sne og is på bilen og alle mulige mærkelig ting, der foregår.

Så jeg håber, at du får en fantastisk påskeferie.

Det håber jeg, altså, at du får.

Og så snakkes vi med på den anden side.

Det gør vi godt, du.

Hej, hej.